

ANY V

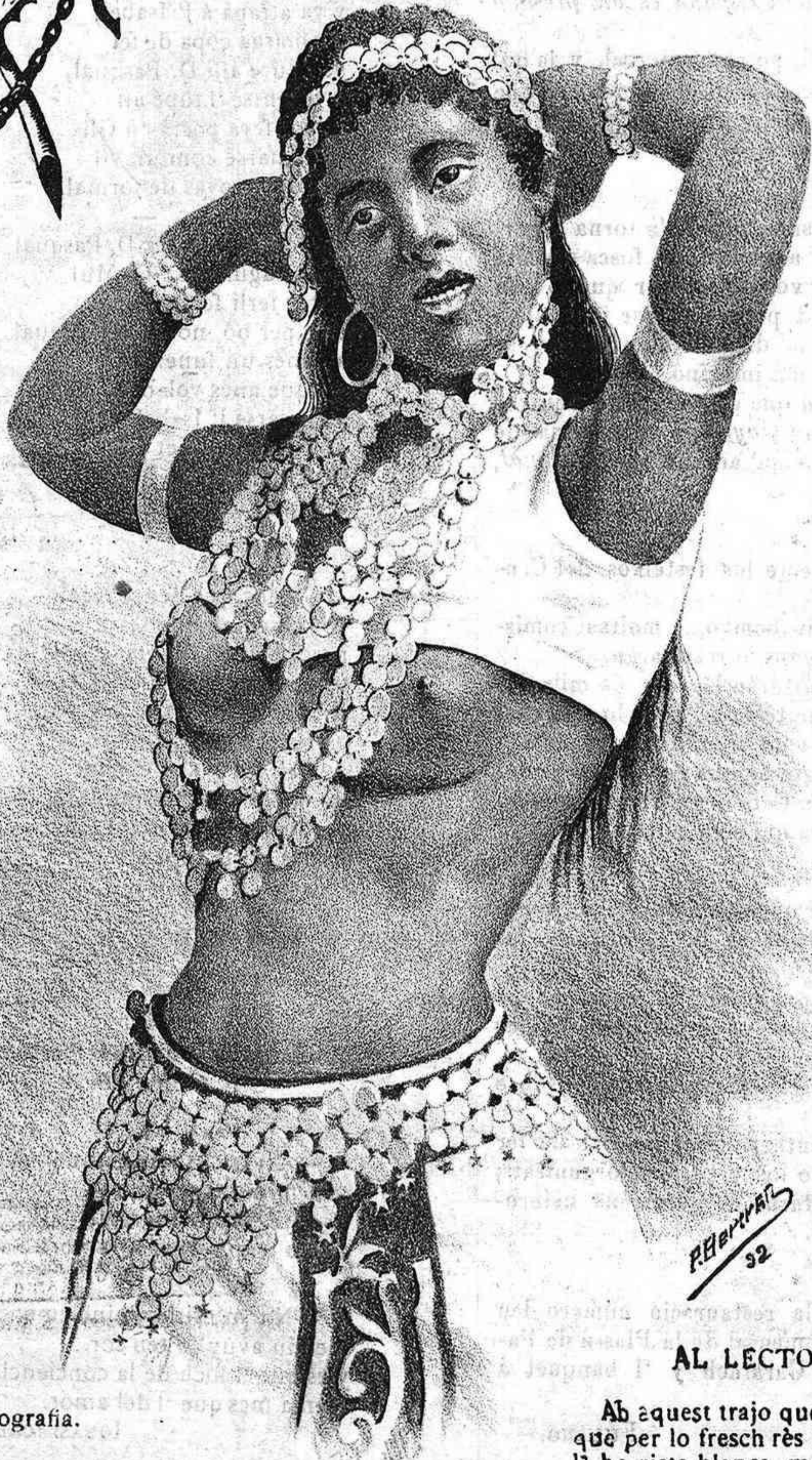
NÚM. 206

BARCELONA 5 AGOST 1892



SETMANARI CATALA

10 CENTIMS lo número



REHERVA 92

AL LECTOR

Ab aquest trajo que dú,  
 que per lo fresch rès li manca,  
 l' he vista blanca, molt blanca,  
 casi tan blanca com tú.

Còpia de fotografia.

## CRÓNICA



**L**A escandalosa está en alsa. Encara que 'ns limitessim á fer la seva sola ressenya, n' hi hauria pera omplir totes las resmas de paper que s' elaboran en Espanya. May tan numerosas las transferencias; may tan abundants los assassinats, ni 'ls robos, ni finalment, may tan justificada la célebre frase d' Odonnell: *Espanya es un presidio suelto*.

En fi, posemhi un vel, y ja qu' hem comensat á citar frases, anyadimhi aquella de que en aquest assumpto: *Vale más retirar de él la vista con horror y el estómago con asco*.

\* \*

Sembla que per millonéssima vegada 's torna á parlar de treurer los jutjats d' aquella cóva, fosca y bruta nomenada *Sant Gayetano*; volían esperar que lo nou Palau de Justicia fos acabat pero com que ja veuen qu' abans s' haurá resolt la direcció dels 'globos, se mira de buscar un altre edifici interino.

'S parla de *Sant Sebastiá* que creyém, á no equivocarnos, qu' es un segon *Sant Gayetano* en materias de solidés, pero com que pitjor qu' ara no será, *del mal, el menos*.

\* \*

Segueixen los plans respecte los festeixos del Centenari dedicat á Colón.

Molts programas,... molt bombo,... moltes comissions y ja veuran quants *nyaps* 'n resultarán.

Lo que es segur que 's gastarán la mar de mils duros que no 's perdrán per tothom; pero lo benefici que 'n reporti Barcelona, ja 'ns ho dián de missas.

Sobre tot que s' encarregui alguna cosa al autor del célebre pont de la plassa de Catalunya. Encare que no faltarán ponts... ja ho veurá qui siga viu.

\* \*

Lo qu' es un *cop de sábi* que demostra la entramaliadura del nostre Ajuntament es l' impost sobre las *líneas telefónicas*.

No faltava mes qu' aixó per acabar de reventarho.

Sort que 'n redundará lo qu' ara es moda en totes las disposiciones gubernativas:

Lo de las verduleras, ó siga una pessa musical sobre motius de la *Palinodia*.

Desenganyintse, los Ajuntaments no 'ls han de fer las masses inconscients, sino los caps ben organiscats; d' altre modo sempre resultarán corporacions heterogéneas ó de pá sucat ab oli.

\* \*

Lo mes *saliente* es lo de la restauració número deu mil y tants de la font monumental de la Plassa de Palacio, la carta del pare Cararach y 'l banquet á Daniel Ortiz.

FULANO.

## DESENGANY

Va casarse D. Pasqual  
ab sa minyona Isabel,  
ell es gueto y blanch de pel,  
y ella es jove y sense un ral.  
D. Pasqual té un capital  
que passa de noucents mil;  
ella sempre, per istil  
va al carré d' en Petritxol  
que hi viu ab un piset sol  
son cosinet que 's diu Gil.

Mes un jorn jòh sort cruell  
va aná 'l *Lázaro* tot sol  
al carré d' en Petritxol  
y va atrapá á l' Isabel;  
l' amarga copa de fel  
ya veure allí D. Pasqual,  
y veientse 'l tupé alt  
que li feya portá 'n Gil  
va matarse com un vil  
per dar provas de formal.

Mort que va ser D. Pasqual  
p' el bagulayre Pep Mul  
varen ferli fe un bagul  
que per bó, no hi havia igual,  
ademés un funeral  
perque anés volant al cel;  
va casarse l' Isabel  
ab lo seu cosinet Gil  
disfrutant en lo Brasil  
segona lluna de mel.

Guetos que sense recel  
vos caseu ab qualsevol  
perque p' els dinérs os vol  
una noya com un cel,  
sent vosaltres frets com jel,  
os veureu com D. Pasqual  
que ab tot y son capital  
no podia estar tranquil  
perque aquell cosinet Gil  
li feya portá tupè alt.

J. MIRALLES.

## DOLORA

A mon apreciat amich lo jove escriptor  
R. OJEDA LÓPEZ.

I

—Abaixa 'ls ulls perque 'm mata  
ton mirar abrusador—  
te deya, Maria ingrata,  
altres temps cego d' amor.

II

—No 'm miris ab inclemencia—  
me diu avuy lo teu cor...  
y es que 'l foch de la conciencia,  
crema mes que 'l del amor.

IGNASI IGLESIAS.

## UNA FONTADA

(Desde La Garriga)

(HISTÓRICH)



UIN brenar! Encare me 'n llepo 'ls bigotís.

En bona fé, vareig menjar á gust.

Aquell pollastre, ab xanfayna carregadeta de pebre, y aquella truyta á la catalana fóren nostra delicia.

Portávam, ademés, quatre admetllas, una llangonissa de Vich y un xaretlo... ¡quin *mano!*

Acampats al peu d'una alsina de dos centurias endarrera, ab tota *comodité* y ben á la fresca, remorejats dolçament per lo rajolí de l'aygua qu'aprop nostre saltava de la canal de la font, tenint per assientos *mullits*, mullats rochs del rech que á nostres péus corria; á posta de sol, ab una gana que 'ns aixecava, donárem compte de la vianda que havíam treginat una estona cada hú, en menos temps del que 's necessita per' explicarho.

La porrona posada en fresch en lo bassal de la font fou testimoni de la mi'lor fontada d'aquest any.

Després várem organissar un ball ab las donas de casa á cops d'*acordeón* y quan se feya fosch tornarem xano-xano, vía del carril avall, cap á caseta, ab la panxa plena y 'l cap una mica alegre dels fums que gastava aquell escapat de la filoxera.

A mitj camí comensava á llampegar per la vanda de cap-de-riu, y á un quart escás del poble, fillets de Deu, va comensar á caure un gotellám que 'ns fèu apretar lo pas de debó; pero pochs moments després y com á conseqüencia d'un tró escandalós, las hi mesuravan los núvols d'una manera que no hi havia modos.

Sort que so's nos faltava atravessar la riera per' arribar á casa, ben fosch ja: mes aixís que començavam á descalsarnos, un soroll creixent 'ns anunciá desseguida que la rierada era aprop, y, en efecte, no tinguerem pas temps d'atravessarla, puig vá aná engrossantse per *segons* fins al punt d'haverhi perill de la vida si s'atravessés.

Mentres tant la pluja no parava; y nosaltres, com uns xops, resolguerem demanar aculliment als vehins d'una casa de pagés: várem trucar un quart de carrera y no vá respondre 'ns ningú: l'endemá 's vá sapiguer que 'ls masovers d'aquella casa s'ensopegavan al poble á aquella hora y 's trovavan á l'altra vanda de riera en lo mateix cas que nosaltres nos trovávam.

Resultat, que várem passar la nit passejantnos per aquells horts, com bestias *feroches*, fets una sopa, y fins l'endemá á punta de dia no poguerem atravessar la riera, y encare ab aygua fins á genoll.

Un encostipat de mil dimonis fou lo que hi vaig aná á buscar ab aquell brenar..... ¡Malehida siga la fontada!

¡Y la broma que varen ferhi 'ls del poble!... Encare riuhen!... Son las delicias de l'aná á fora. Sempre mes brenaré á casa.

J. BARBANY.

## EPIGRAMAS

Al despedirs' del barbé  
un d'aquets tipos tan curros,  
ab poca sombra digué:  
—Vaja, adeu... afaita burros.—  
Y 'l barbé, xicot bromista,  
molt tranquil va contestá:  
—Me 'n alegro molt, Batista,  
de veure 't... parroquiá.

Un que de cotxero feya,  
disputant ab l'Estapá  
vaig sentir que formal deya  
entendre molt en bestia.  
Y tot sent garbas d'aufals,  
un gitano carrinló  
contestá: —Per animals  
no hi ha com lo pare y jo.

¿Que la dona d'en Cordills  
no tingui fills te 'n estranyas?  
¿Cóm vols tú que tingui fills  
si ni té tampoch entranyas?

Per culpa de l'aritmética  
sense cap diner me veig,  
puig ab tant *multiplicar*  
vé la dona que 'm parteix.

Ab lo teu nom, Soletat,  
hi tens guerra declarada,  
puig si val á dir vritat  
no hi vist pas cap Soletat  
may tan ben acompanyada.

LLUIS SALVADOR.

## AVIS

À LAS SOCIETATS DE BALL DE CATALUNYA.

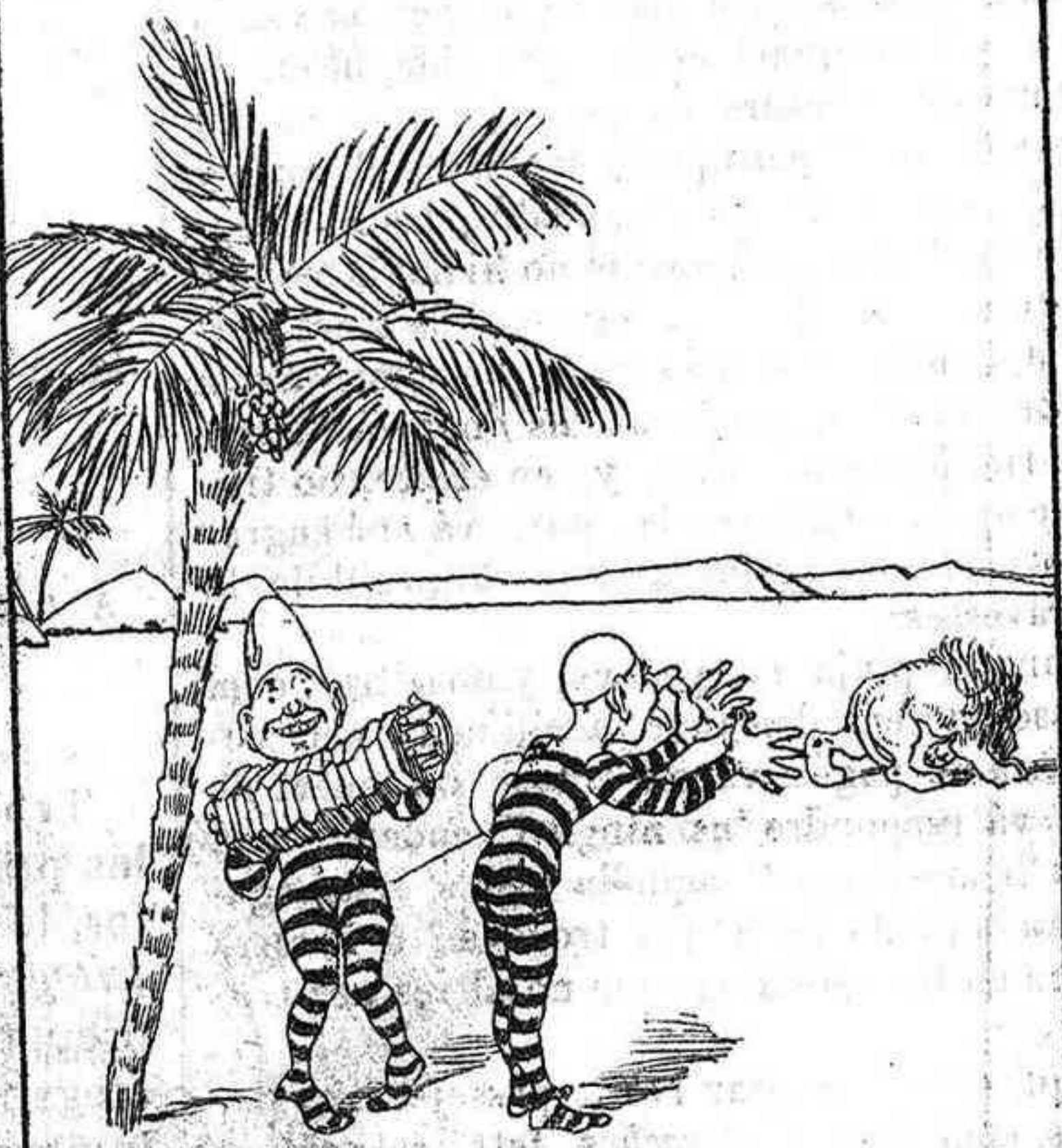
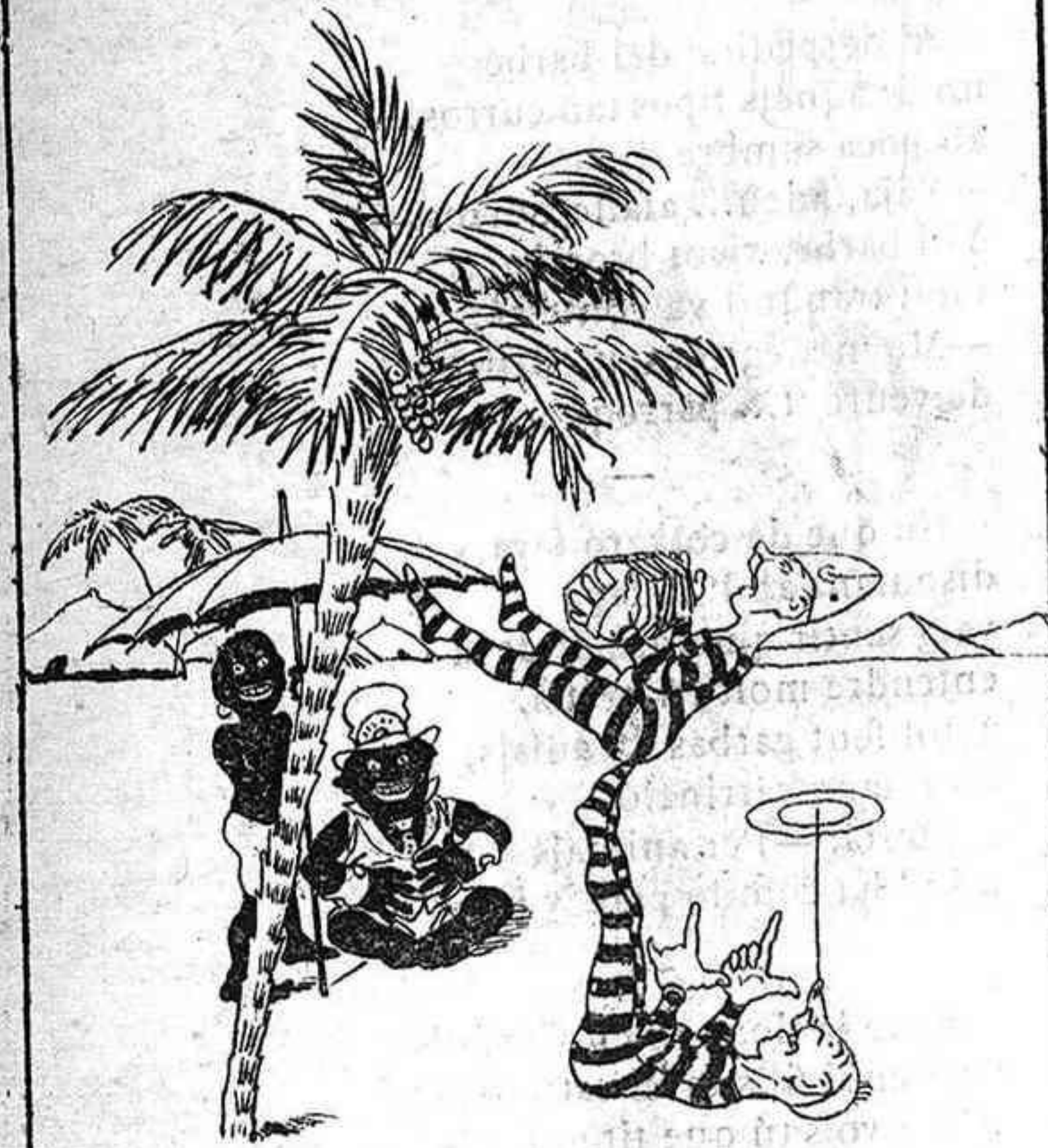
Trobantnos dintre de la época en que totas las poblacions catalanas celebran la festa major, los Srs. Ribera y Estany, duenyos de la *Litografia Barcelonesa*, Sant Ramón, 5, han preparat un gran y variat assortit de cromos elegantíssims propis pera programas de ball, invitacions, etc.

Las Societats també hi trobarán variació en Carnets pera sócis.

ELEGANCIA, SENS RIVAL Y ECONOMÍA

Dirigirse á aquesta Administració.

LA TOMASA



L. ERVETAS  
1897

MODAS NOVAS



—Ni una esperansa?  
—Soch casada! ¿Vosté perteneix á la societat dels pares de familia?



—Es dir que vosté també es dels de la societat que predican lo que no creuen.  
—Veurá... 'm convé ferho creuer.  
—Que vol entrar á La Trasatlántica?

Boic 1892

# ! L' HONOR !



VEUS aquí un vocable que lo mateix que lo físich de una dona anilada per una colla de gomosos, tothom lo interpreta de distinta manera.

Generals 'ns mostra l' historia sens contar á *Villeneuve* que per haver perdut una batalla s'han aixecat la tapa del cervell creyentse deshonorats, y Francisco I de Fransa escribía á la seva mare després del desastre de Pavia, *Tout est perdue moins l' honneur*. Lligueume aquestes dugas moscas per la cúa, com diuen los castellans.

Un comerciant no 's considera deshonorat ensarriant als parroquiáns ab mil mentidas pera treurer un benefici fabulós en lo que ven; en cambi, aquell que á pesar d' un treball assíduo y una conciencia recta se 'n va á las rocas, aquest queda deshonorat pera sempre.

Las fasses de l' honor ó de l' honra, qu' es igual, son tan diverses y equívocas que cap legislador podrà precisarlas may á gust de tothom; sempre serán condicionals.

Un home pega una bofetada en públich á un altre; ja está deshonorat; van al camp del honor; com qui diu á *los lavaderos*, 's cambian un parell de balas inofensivas y queda l' honor que no s' hi coneix rés, sols que un dels dos també 's queda ab la bofetada.

Un particular que va modestament vestit pero que té la factura pagada al sastre, no pot entrar, vgr; á un ball d' etiqueta en hont hi ha molts frachs que 's deuen; ¿y per qué? porque aquell trajo modest y pagat deshonoraria al altre aristócrata y que no s' ha pagat encara.

Jo he vist dona querida d' un home casat parlar d' una manera que 's creu honrada, y per ella res té de particular robar lo carinyo y la tranquilidat d' una familia; molt al contrari, fins disputa al *bigamo* las caricias de la dona propia.

Las mateixas prostitutas consideran l' honra en totes parts menos allá hont per essencia radica, y he sentit timador exclamarse de que un de policia li ha robat arbitrariament un rellotje qu' ell havia estret *legalment, treballant*, exposantse, de la butxaca d' un transeunt.

Y lo mon tot aixó ho comporta; y hasta quin extrém?... hasta l' extrém del absurdo.

Un home afamat ha robat un pa pera dur á sa indigenta familia; aquell home que no probi pas d' anar á demanar feyna en lloch; ha de seguir robant si vol viurer, y 'l mateix que li nega lo sostre de casa seva, donaria orgullós la má de la seva filla al vista d' aduana qu' ha robat un milló, ó al concejal que s' ha enriquit formant part de la comissió de consums, ó d' altres comissions.

Tipos hi ha que fan brometas d' honra estant convictes y confessos de ser enganyats per la dona prenent ab mística resignació, y he vist dona que 's té per honrada, fent alarde dels *queridos* qu' ha tingut.

Aquets últims tenen algo d' idiotisme, es vritat, pero forman part de la nostra societat y parlan ab solta algunas vegadas, lo que fa que son acreeadors á que se 'ls hi dongui candela en aquest enterro.

Abans, faltar á una paraula era mostra de poca delicadesa, y los nostres ávis s' haguera cregut sense honra al cometre aquesta falta; avuy hi ha home que s' hi trova molts cops cada día con tal que convinga als seus interessos, y 's queda tan fresch com al que li tiran d' un quart pis una galleda d' aygua entre cap y orelles.

Si voliam citar cassos pera probar que l' honra cada hú la comprén á sa manera, segons lo gruix del cuyro de la cara, n' ompliriam molts tomos, encara que fora feyna inútil puig tothom en aquest assumpto, está, com se diu: al cap del carrer.

Jo, quan veig un d' aquells vells desconfiats é incréduls qu' abans 'm carregavan tant, ara dich: veus aquí la experiencia en figura de vegestori humá que tracta als homes, ja abans de coneixels, com deuria tractarlos tothom.

Com qu' ha viscut molts anys, sab lo terreno que trepitxa; ara per saberho ja no s' ha d' arribar á vell.

CLARA SOL.

## CANTARS

Tinch lo cor ferit d' amor  
per los ulls d' una nineta,  
y la butxaca molt trista  
perque no veu cap pesseta.

Es la nina de mas penas,  
la nina de cabell d' or,  
perque porta un gran tresor  
embullat entre sas trenas.

De mon cor surten sospirs  
que 't mostran mos amors grans  
y de ta boca, nineta,  
solen surtir capellans.

Se besan del mar las onas  
al trobarse unas ab otras,  
no es estrany, hermosa nena,  
que lo mateix fem nosaltres,

M. GARDÓ FERRER.

## GALERIA DE CELEBRITATS

Ab aquest títol y ab tamanyo propi pera ferne un álbun especial, s' ha publicat una escullida col·lecció de personalitats artísticas en la que hi constan, entre otras, las senyoras Duse, Borghi-Mamo, Tetrizzini, D' Arkel, Mendoza Tenorio, Franceschini, Rossi, Massanés de González, Alverá, Martinez (Joana), García (Fabiana), Martinez (Conxa), Romero, Campos, Folgado, Alba (Leocadia), etc., etc. y los Srs. Rey Amadeo, Vallés y Ribot, Salmerón, Monturiol, Mancinelli (Ll.), Mascheroni, Tintorer, Sarasate, Calvet (Damás), Bofarull, Soler (Pitarra), Balaguer, Gayerre, Labán, Uetam, García Parreño, Valero, Romea, Mario, Vico, Calvo (Ricardo), García (Domingo), Riutort, Fontova, Lorenzale, Novas, Planas, Galofre, Rosell, Bonaplata, Goula, Edisson, Giró, Pereda, etc., etc.

A pesar del esmero ab que aquets retratos han sigut presentats é impresos sobre paper-cartulina, lo preu de cada exemplar es sols de

10 CÉNTIMS

Pera los senyors col·leccionistas tenim reservats un reduhit número de col·leccions, sens aumet de preu.

## Sr. D. Joseph Oliveras.

L. B.

**M**OLT senyor méu: Lo Director m' acaba de ensenyar l' article que pera sa inserció vosté ha enviát, y no haventne pogut treurer lo entrelás ni éll ni jo, hem cridát á la Redacció en pés que no ha sigut mes afortunada que nosaltres. O vosté sab molt, y no podém arribarhi, ó ha pensát: deixam enviar aquest geroglífich als de LA TOMASA á veurer si consegueixo que quedin calvos.

De totas maneras, dat l' apellido de vosté, suposém que l' hagi ofés lo article mèu d' are fa dugas setmanas, y li dech quan menos una aclaració que desd' are faig extensiva á tots quants al venir al mon s' hagin trovát obligats á dur per forza aquest apellido, com jo lo méu, que, vosté que deu saber d' historia puig que es tan fort en matemáticas, no ignorará era lo del famós lladre de las Guillerías.

Donchs bé, sabrá que lo motiu de creurer qu' aquell tipo que 's passejava per la Rambla 's deya Sr. Oliveras, va ser perque n' havia conegut abans 47 que també se 'n deyan y tenían la mateixa fila, y vaig pensar, y de pas endevinarho, qu' aquell era 'l que 'm faltava per l' auca.

Aixó no vol dir que no 's puga dir Oliveras lo destinat á regenerá la societat, y que no se'n digués... ¿quí li diré jo? l' inventor dels mistos de pét. Miris, ara jo tinch relacions ab una noya que te una cosina que está á punt de pendrer l'estat ab un que també se 'n diu; y, á demés... si jo hagués cregút qu' algú podia ofendrer ó darse per aludit... ¡vol callar!.. al veurer aquell tros d' animal, m' hauría contentát ab riurer, pero de la meva boca no hauría sortit una paraula.

Hi soch molt tocát y posát jo ab aquestas cosas.

Vaja, celebraré qu' aquestas explicacions lo satisfassin del tot, y si may te ganas d' enviar alguna cosa pera insertar, que 'ns farà molt favor, vegi primer de tot de fer bona lletra, vuy dir: comprensible, y empleyi la sintáxis una mica mes passadora.

I.o qu' estava bé era l' ortografia.

SERRALLONGA.

## A una botella de tinta

Lo liquit que dins tu guardas  
Deu sab perque ha de servir.  
¡Quantas voltas si ho sabesses  
no 'l deixarias eixir.  
La negror indica penas  
y penas ell sol causar:  
La goteta més petita  
fins á un home pot matar.  
De la ploma ets companyera,  
puig sens tú, ella no es ré.  
Gracias á la bona ajuda,  
lletras marca en lo papé.  
Los grans homes 't respectan  
dihente liquit sens rival,  
pero ab sos escrits, no diuen  
que fas molt bé y fas molt mal.

J. T y R.

## UN TIPO

Lectors apreciables:  
tinch l' honor de presentals  
lo senyor don Panxo Cuca  
home de grans qualitats,  
fill de sa mare y son pare,  
(cas que no m' es gens extrany,  
marit de la seva dona,  
nebot de 'l seu oncle Pau,  
gendre de la seva sogra,  
germá de 'l seu germá gran,  
cusí de 'l fill de 'l seu tio,  
oncle de 'l de 'l seu germá,  
y émulo d' aquell Tenorio  
qu' en lo sigle no sé quants  
era 'l terror de francesos,  
espanyols é italians,  
sobre tot si aquestos eran  
per desgracia enmaridats  
y qu' ha fet, á mils, conquistas  
en barracas y palaus  
sense jamay torná enrera  
si no ha dut á cap son plan;  
qu' ha guanyat mes desalios  
y mes marits ha burlat,  
que no hi há en lo cel estrellas  
y grans de sorra en lo mar  
y qu' are, al fi, vell y borni,  
malaltís, de tants de blaus  
rebutos en defensa propia  
ab las armas á la má,  
ell tot sol te mes inglesos  
que jo cabells en lo cap.

AMADEO

## MÁXIMA

Un petó res no sería  
si no portés mes camí;  
ab aixó cuidado, nenas,  
que 'ls petóns portan verí.

J. RAMILLES.

## A LA XICOTA

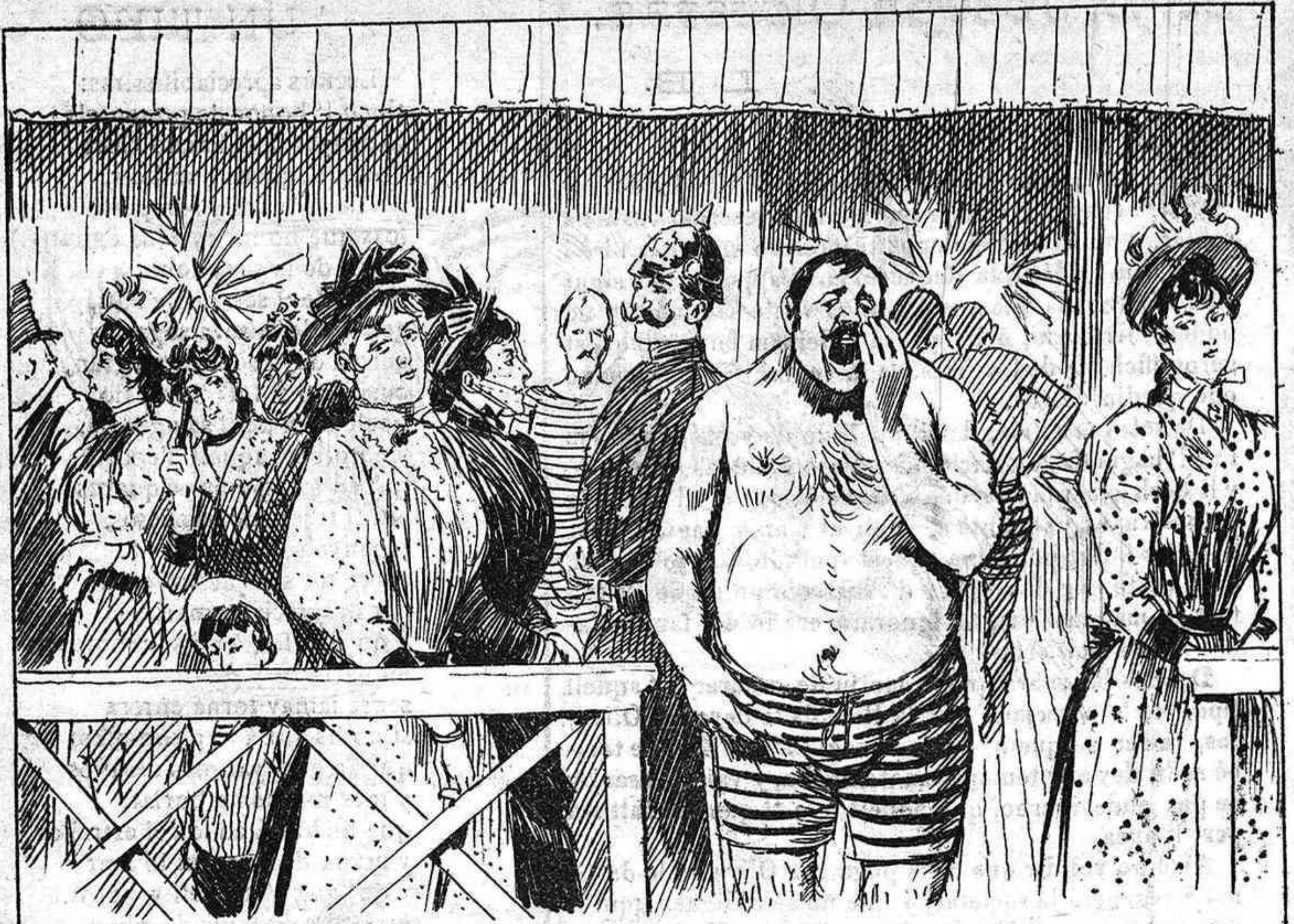
SONET

Lo que 'm dius m' ha vingut perfectament  
Puig cregas que m' anava ja aburrint  
De vindre al teu costat y estar sufrint  
Ton carácter y ton temperament.  
Ton génit, qu' es per cert molt exigent,  
Me feya pagá 'l pato molt sovint  
Y si hagués nostre amor anat seguint  
Hauria quedat net (1) completament.  
Mes are, ab molt gust me quedo cessant  
Puig m' acavas d' escriure punt per punt  
Que no vols que segueixi ton aymant;  
¡Infelis!... ¡Si de donas, n' hi ha un bon munt!...  
Y á mes, ningú 'm vindrá ja criticant  
Si faig l' ós Rambla avall y Rambla amunt!

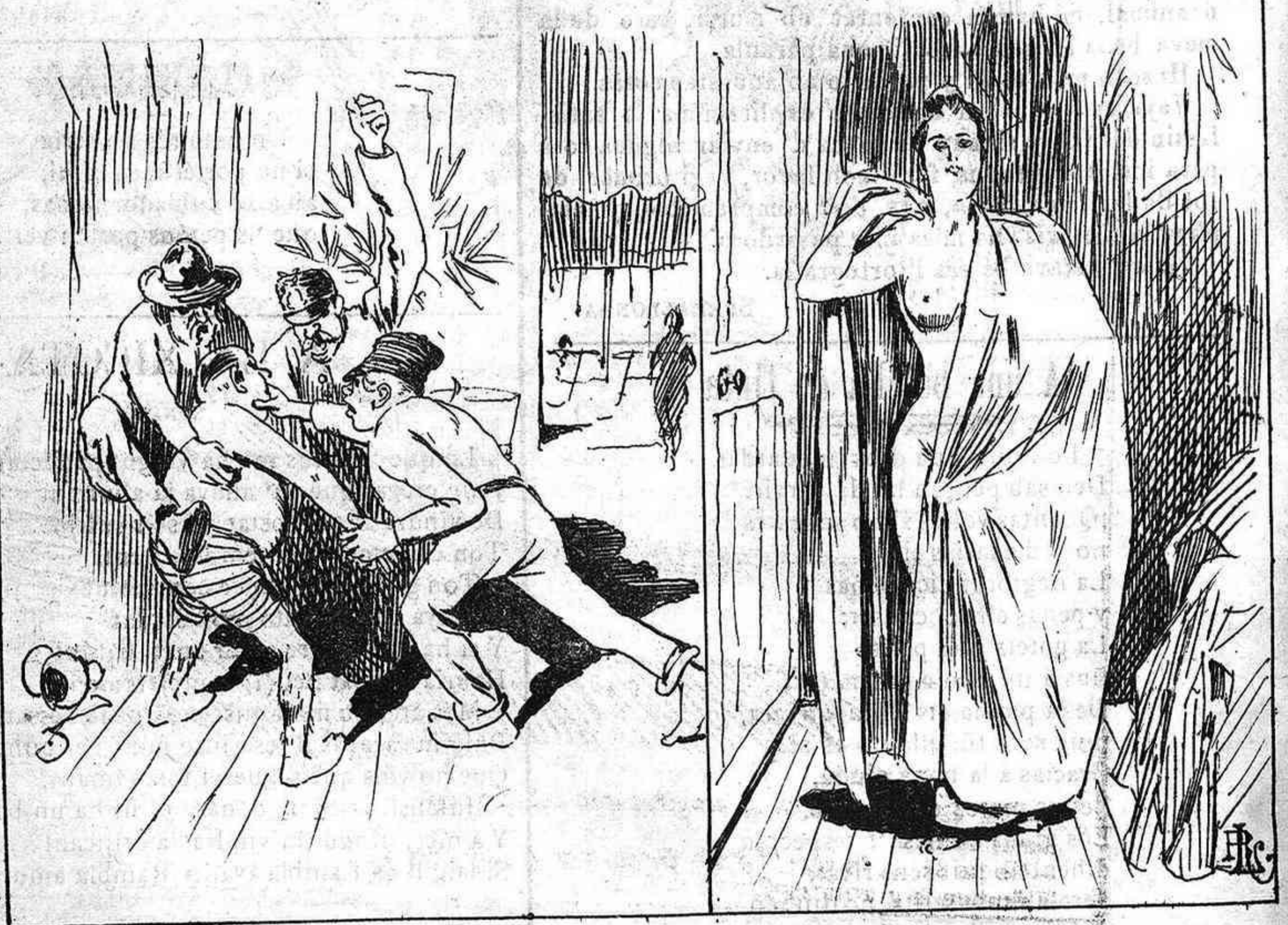
PERE LLORET.

1 De butxaca.

LA JUSTICIA EN FRESCH



—Ellas 'ns poden veurer á nosaltres.



—Nosaltres rés de veurerlas á n' ellas.



LA TRASATLANTICA



—Pot ser entregantme á la beguda olvidaré que soch accionista y....., may cobro.



—Qu' es vritat que hi ha empleat que cobra 50,000 duros anuals?  
—No ho sé..... lo que 't puch dir es, que al noy encara, li deuen la gratificació.

H. G. OIG 1892



TÍVOLI

Actualment van ja donadas 15 representacions de la celebrada sarzuela *Miss Helyett* que han sigut quinze llenos per la Empresa é igual número d' éxits per los artistes y autors.

Alsa, Srs. Elias (pare y fill) que ja han trobat lo que tant buscavan ó siga una segona part de *La mascota*, puig ó molt nos enganyém, ó hi ha obra per lo que resta de la present temporada.

## NOVEDATS

Dilluns passat se despedí la companyia del Sr. Mario que ab mes *bombo que campanillas* ha actuat los dos mesos últims.

Pera dissapte y ab una nova empresa s' anuncia una serie de representacions de sarzuela castellana y catalana inaugurantlas ab la obra d' aparato *Sueños de oro*.

Celebrarém que tant en la elecció de obras com en lo desempenyo pels artistes hi hagi lo millor acert á fi de que la Empresa ne trobi los bons resultats deguts.

## CATALUNYA

¡Cariño! es lo títul de una sarzuela que s' ha representat dos ó tres dias y que lo públich demostrá tenirni molt poch, ja que son argument insipit é insustancial y sa música ramplona y vulgar eran indignes de las mes petites mostres de agrado.

Per nostra part la trobém de la mateixa familia de *La hoguera* y ab aquest dato sols, creyém que nostres lectors ja poden formarse concepte de las qualitats que l' adornan.

Actualment s' están preparant *Los extranjeros y Retolondrón* sarzuelas que á Madrit han obtigut notable éxit.

Molt convindria fossin dignas companyeras de *Las campanadas* y *La Revista* puig que lo cartell del teatro necessita dugas obras mes de forsa y..... la taquilla també.

La empresa procurant que las funcions tinguin lo mes atractiu possible ha contractat per un reduhit número de funcions al actor cómic *Manolito* Rodriguez considerat com un dels primers en son género, qual *debut* tindrà lloch avuy ab dugas obras.

Aqueix suplement d' artistes que á menut vejém en aquest teatro creyém fora altament necessari s'estengués també en lo bello sexo puig que ho necessita en gran manera, ja que la companyia resulta molt poch homogénea y sumament fluixa per part de las artistas.

## CALVO-VICO

Torna á estar tancat.

En aquest teatro s' hi veu que 'l domina la peste negra. Qui sab si 'l bategessin de nou.

Próbiu, amich Güell; miri que un dels dos noms que porta, té molt mala sombra.

## CIRCO EQUESTRE

Debutá la setmana passada en aquest local, lo unicyclista Sr. Feliu conegut de nosaltres per haber treballat en varis teatros, circos, cafés, plassa de toros, etc., etc., y que observarem havia adelantat molt poch en sos exercissis, emportantsen verdader xasco los concurrents, puig que veieren infundats los elogis que anunciá la Empresa de ser un artista sens rival.

Are compreném lo de *champion*, adjectiu *modestissim* ab que sobrepossa son nom. ¡Será sens dupte un *campeo* per las continuas caygudas que dóna!

Se diu que hi ha en porta altres debuts.

Molt nos plaurá siguin de mes éxit que lo esmentat.

## CIRCO ESPANYOL (modelo).

Dissapte y diumenje últims torná de nou á obrir sas portas, y segons noticias la companyia que actuá era un *desecho* de artistes acrobátichs procedents de la plassa de toros, per lo que no sigué d' estranyar alcansessin poch éxit las funcions donadas.

Lo no haber continuat (ja que de dilluns torna á permanixer tancat) corrobora las noticias que se 'ns havian comunicat.

Mal *modelo* va resultant aquest circo.

UN CÓMIC RETIRAT.

## SEMBLANSAS

¿En que se semblan las viudas als capelláns?

—En que van negras.

¿Y las serras á las personas?

—En que tenen dents.

¿Y los artículos á las mitjas?

—En que hi ha punts.

¿Y las rosas als peixos?

—En que tenen espinas.

¿Y un corta-plumas á un arbre?

—En que té fullas.

¿Y 'ls barcos als telégrafos?

—En que tenen pals.

¿Y una taula á un aucell?

—En que te alas.

PEP GALLEDA.

## BIBLIOGRAFIA

La empresa del teatro del Tivoli ha publicat esmeradament imprés en un voluminós tomet, tota la crítica que de la premsa d' aquesta ciutat ha merescut lo grandió éxit lograt per la sarzuela *Miss Helyett*.

Es un treball que acredita la constancia del administrador senyor Molgosa, puig que denota una activitat imponderable la recopilació feta de tantas revistas yperiódichs com figuran en dit tomet.

Moltas gracias per l' envió.

Nostre colaborador Joseph Asmarats ha tingut l' amabilitat de remetre 'ns un exemplar de un juguete cómic en un acte y en prosa, titulat: *A ca la modista*, estrenat ab molt aplauso en la nit del 1 de Mars de 1890 en lo teatro del Olimpo.

Li agraphim la deferéncia.

PLASSA DE TOROS

(DEL NATURAL)



Aquí tenen l' os

y aquí lo toro.



Lutxa del toro y l' os.



La vila de Caldas de Montbuy verifica lo dia 30 del passat mes grans festes ab motiu del aniversari del atac dels carlistas en la mateixa fetxa de l'any 1873.

Lo 31 del mateix y 1 y 2 del present celebrá lo poble de Torelló sa festa major ab funcions religioses, teatrals, concerts y balls. De iguals festeigs y un grandios envelat construit exprófes en la plassa, se compon lo programa de las funcions que 's donarán en lo poble de La Garriga durant los dias 3, 4 y 5 del corrent, y també farà sa anyal festa major lo pintorech poble de Parets en los dias 7 y 8 ab solemnes funcions religioses, serenatas y balls extraordinaris en los salons del café de Rajolé.

Pera las ditas festes ha sigut ajustada la aplaudida y renombrada orquesta de Granollers *La Catalana* tocanti las millors pessas de son gran repertori, y n'estrenará ademés de escullidas y noves de concert y balls, escrites exprésament per reputats autors; executant en cada una de ditas poblacions la popular sardana de la ópera *Garin*.

Han sigut declarats cessants los concellers d'Estat senyors Pérez Zamora, Arcocolla, Riaño, López y Polo de Bernabé.

Bè... no seguirán pas cobrant per xó?

Escriuhen de Roma que la població de Nicolosi está seriament amenassada per las noves corrents de lava que baixan del cráter del Etna.

¿Que podrián arribar á Madrid aquestes corrents, si apretés molt?

Parlant d'una subasta de caballs inútils del Ajuntament pregunta un colega: que quan será la subasta de concejals de desecho.

Si, si, que 'ls subastin; jo 'n compraria un pera lo servey de casa.

Es un de lleig, orellut, de bona alsada y barba cerrada. Y molt guit.

A Manresa ja 's tornan á mourer las massas obreras.

Ja ho veig... quan l'home ab lo que guanya no pot menjar, 's fixa molt ab los que los sobra pera fer regalos de mils y mils duros *perque sí*.

La forsa de la lógica s'imposa sempre.

Diuhen que lo cap de Ravachol va parlar després de tallat. Y alguns anyadeixen que no pot sé; que en tal cas fora un miracle.

¿Y qué?... que no 's podia haver tornat sant en aquells moments?

Llegeixin aquella carta.

La carabela Santa María ja ha sufert una avería.

Queda prohibida la reproducció d'aquest pareado.

Los condemnats á mort si qu'ho tindrán gras ara. Vint y quatre horas solets ab lo pare Cararach y al cel falta gent.

Y pot ser sants y tot.

¡Tira peixè!



Economías en la provincia de Logroño:

Rebaix de sou als porters y altres infelissos: 30.000 rals. Aument d'una plassa de magistrat en la Audiencia: 28 mil.

Resta á favor del Estat: cent duros l'any, pagant la festa l'últim mico.

Si los cent duros no 's fan fonedissos.

Lo gobernador de Pontevedra no pot compendre com al senyor Bosch li ha sortit bè lo de las verduleras y á n'él no.

¿Que no eran tan verduleras las unas com las otras?

Sí... pero lo senyor Bosch 's va desafiar.

Lo diari *Estrenya caps 6* siga *El Noticiero* posa domassos als balcons y li canta lloansas cada vegada que vé un gobernador nou, pero al anarsen los hi canta una oració fúnebre com al Sr. Ojesto á propòsit del qual diu:

*Ahora que los granadinos se las compongan con él.*

Aveyám, quan se 'n vagi lo senyor Sánchez de Toledo quin rodolí li dedicará.

Y aixó qu'ara no hi ha 'n Moreno... ay!.. Morano.

Días passats se constituí lo jutjat en una casa pública del carrer de 'n Bot, en virtut de una denuncia formulada per una societat de pares de familia, y deixá en llibertat á quatre colometas que sembla estavan en la casa contra la seva voluntat.

Una pregunta: Com ho sabian los pares de familia que aquellas colometas hi estavan per forsa?

¿Que potser las hi havían fet alguna visita?

¡Quins pares mes espavilats!

*El Diluvio* parlant del Marqués de Comillas, diu que hi ha gent que esplotan primicias irritantes y privilegios escandalosos.

Jo no ho dich pera qui ho diu...

Molts 'ns preguntan que per qué l' autor del monólech *Per un fetó*, no va escriurel, ó traduirlo al castellá, ja que havia de ser representat per la senyoreta Guerrero.

Pregunta molt fàcil de contestar.

Perque l' autor del monólech es un *sabi* que no *sab* lo que *saben* molts d' altres que no ho son.

Escriurer bè en la llengua de C. rvantes.

¡Nét!

La venda de bitllets de la Loteria Nacional ha disminuït notablement.

Los jugadors comensan á veurer clar en aquest assumpto.

A mes del nou impost sobre 'ls premis han de notar los aficionats que per cada vegada que treuhen avuy, abans 'n treyan deu.

¿Quare causa?

Hi ha un colega que 's queixa de lo poch á poch que va l' empedrat del carrer de Santa Clara de la Barceloneta.

¿Y qué dirá lo carrer de Pelayo?

Quan acabin per un extrém ja haurán de comensar per l' altre.

Si comensan.

En lo desafio que diu qu' ha tingut lloch entre dos periodistas, també han rebut los qui menos culpa hi tenian.

La atmósfera, y l' arrós á la milanesa.

¡Vaya uns *matóns*!

Ni los de Pedralves son mes inofensius.

Sembla que algú busca firmas pera demanar al Ajuntament que fassi treurer l' estatua de D. Anton Lopez, de la plassa de Sant Sebastiá.

Nosaltres trobém molt laudable l' idea majorment quan hi ha molts Catalans ilustres pero *de debó* que ho mereixen y no 'n tenen.

Diuhen los diaris miaisterials que lo de Santander ja está tot arreglat.

Ja, ja... Y ben arreglat!

Principalment los morts.

Y després los ferits.

¡Quina barral!

Diu un periódich en un *suello*, probablement d' encárrech que la companyia de Novedats fa *brillant* campanya en Sabadell y Tarrassa.

Y efectivament, sols qu' es brillant americá.

Hi ha gent que tot los hi fá il·lusió.

S' aconsolan de menjar bledas con tál que 's digui que s' atracan de perdius á la vinagreta.

Cada hú per allí hont l' enfla.

Tots los periódichs están prenyats de Marqués de Ayerbe, pero cap acaba de parir.

Vaja... que tenim ganas d' anar á bateig.

Se diu que 's volia imposar un vigilant al carrer del Hospital contra la voluntat dels vehins, pero l' actitut d' aque's ha fet no 's dugués á cap.

Aixís s' ha de fer.

Prou que 'n fan de banyols que no hu podém evitar.

La *Dinastia* encare no sabia que 'n Moltke fos mort.

¡Quina planxa!

Be, pero, qui hi ha á *La Dinastia*!

## Secció Regiliosa



SANT DEL DIA:

LA PERSECUCIÓ DELS POBRES

Aquesta festivitat durará uns quants días quedant prompte las cosas com abans.

S' entrarà y sortirà per l' *Asilo del Parque*.

## Telegramas

Madrid, 3.—4 matí.—Lo desafio entre lo Sr. Borés y lo Director de *El Heraldo*, ha tingut lo mateix desenllás que lo dels dos periodistas de Barcelona, sols que l' arrós ha sigut ab pollastre.

Tarrassa, 3.—5 id.—No s' ha vist una campanya teatral mes desgraciada que l' actual.

Sabadell, 3.—6 id.—Ningú va al teatro.. sembla que s' hi ha perdut l' afició.

# G A N G A

Desd' avuy fins al 20 del corrent, mediant la presentació del últim exemplar de LA TOMASA, podrá adquirirse ab un 50 p. % de rebaixa ó sia per 2 RALS, la aplaudida comedia en un acte, del distingit escriptor D. JOSEPH M.<sup>a</sup> PONS, titulada:

## INDICIS

ADVERTENCIA — Los suscriptores de fora, que ho sigan directes d' aquesta casa, bastará que 'ns escriguen enviant l' import de las obras; los que no tinguin dita qualitat, además de la carta, que 'ns envien lo número de LA TOMASA, que 'ls hi será retornat al remétreishi lo que demanin ó bè que s' entenguin ab lo nostre corresponsal que ja se cuidarà de fer lo pedido.

### ADVERTENCIA Á NOSTRES CORRESPONSALS

Totas las obras que resultin ab la rebaixa del tant per cent, no van inclosas ab lo descompte que acostumém fer, degut á los molts sacrificis que 'ns ha reportat la combinació y no ser obras editadas per la casa.

UN HOME DE GOVERN



—Jo tindrè set ó vuyt romansos..... podrè hasta retirar tart,....  
dar disgustos á la dona, però.....soch pare de familia.

QUINA MOMO

Nou y ja popular licor, lo mes fi y agradable conegut fins avuy y poderós agent pera facilitar la digestió. Lo millor elogi que d' ell pot ferse, es que ha sigut premiat en totas quantas exposicions ha sigut presentat.

Se serveix en tots los cafés y se ven en los colmados mes principals de nostra ciutat.

ÚNICHS DEPOSITARIS: M. SOLEY Y C.<sup>a</sup> — Concell de Cent, 218.

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Diumente vaig veure al Parque  
la Quarta-terça-segona  
ab bata tres-quarta quinta  
de tres-cinch y molt bufona.

Jo me 'n vaig hu-dos-tres-quarta  
y al explicarli mos fins  
me va dir: ja estich total  
que ho passi bè

SALTA-PINS.

TRENCA-CAPS

D.<sup>a</sup> Petra Serra Castelló  
Torelló.

Formar ab aquestas lletras degua-  
ment combinadas lo titul de dos dra-  
mas catalans.

CINTET BARRERA

ANÁGRAMA

Lo tot de la Maria  
que de nom se diu Total,  
va total l' altre dia  
'l sabre d' un municipal.

IGNOCENT PORCAR.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada.—*Re-pa ra-da.*  
Mudansa.—*R-issa—Ressa—Risa—Rossa*  
—*Russa.*

Anágrama.—*Dorotea—Teodora.*  
Trenca-caps.—*Lo punyal d' or.*  
Intríngulis.—*Palau-Pala Pal-Pa-P.*  
Ters de sílabas.— TO MA SA  
MA NE LA  
SA LA DA

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

Preus de suscripció:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pta
Cuba y Puerto Rico id.	2 "
Extranger id.	2'50 "
Número corrent.	0'10 "
" atrassat.	0'20 "

NOTA—Tota reclamació podrá diri-  
girse á la Administració y Redacció del  
periódich, carrer de Sant Ramón, n.º 5.  
LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY.

Lit. Barcelonesa, S. Ramón, 5.—Barña